

havde det sikkert været rimeligt, om man den Gang havde anvist Vejene til Fremskaffelse af de Midler, som Krisekassen skulde benytte.

Det ærede Medlem siger, at det er dog ikke noget ringe Antal, 43 000, der har oprettet Krisekasser. Det er jo netop et Bevis paa, at der hos Arbejderne er Villie til at yde det mest mulige, men man kan ikke forlange det umulige af Arbejderne.

Jeg forstaar ikke rigtig, at det konservative Folkeparti kan indtage den Stilling at gaa imod Lovforslaget, idet den konservative Gruppe baade i Københavns Kommune — det havde det ærede Medlem Hr. Holstein jo Ret i — og ogsaa mange andre Steder har været med til at henvende sig til Regeringen med Anmodning om at foretage Foranstaltninger imod den Situation, der er skabt ved Ophævelsen af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Købstadforeningens Bestyrelse saavel som Hjælpekassernes Delegeretmøde og Københavns Kommunalbestyrelse, den sidste enstemmigt, har alle peget paa den alvorlige Situation, der indtraadte. Det kan vel formentlig ikke være det konservative Folkepartis Mening, at Byerne skal bære hele Byrden ved den Arbejdsløshed, vi er inde i. I alt Fald tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal spørge sin Partifælle, det ærede Medlem Hr. Bouet, om han ikke synes, at det er rimeligt, at Staten overtager nogle af disse Byrder.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige vedrørende Porcelænsfabrikken „Norden“ — det er jo i denne Forbindelse kun et lille Spørgsmaal —, at de paagældende Bestillinger har ikke foreligget og kan altsaa af den Grund ikke være gaaet tabt. En anden Fabrik, som betalte den Løn, der blev krævet, har faaet disse Bestillinger; den gaar nu udmærket, hvorimod den førstnævnte Fabrik ikke kan producere dette Porcelæn.

Den højtærede Minister sagde, at vi begyndte i den forkerte Ende, naar vi krævede Bedriftsraad. Men naar man kommer til Arbejderne og paastaar, at det af Hensyn til Konkurrencemuligheder er nødvendigt, at Lønningerne sættes ned, saa forekommer det mig kun rimeligt, at de faar Lov til at se, om det virkelig er nødvendigt, at der foretages en Lønnedsættelse. Naar den højtærede Minister siger, at Tekstilindustriens Arbejdere nægtede at tage en Lønnedsættelse, er det jo ikke rig-

tigt, de forlangte blot Garanti for, at der, naar de gik med til denne Lønnedsættelse, virkelig blev mere Arbejde for dem, og et saadant Krav synes mig ganske rimeligt. Naar man fortæller Arbejderne, at Produktionen kommer i Gang, naar blot Lønnen sættes ned, saa er dog det mindste, Arbejderne kan kræve, en Garanti for, at dette ikke er Talemaader, men at der er Realitet bagved Ordene.

Den højtærede Indenrigsminister sagde endvidere, at det var Arbejderens Organisation og Lønnen, der var Skyld i Arbejdsløsheden. Den højtærede Minister ryster paa Hovedet. Jeg har saa maaske hørt forkert og skal derfor ikke fordybe mig videre heri, men det er jo dog en Kendsgerning, at der er Arbejdsløshed andre Steder end herhjemme. Den højtærede Minister gjorde ogsaa nogle Bemærkninger om Nødhjælpsarbejder, og det kan jo ikke nægtes, at det i høj Grad var en Insinuation mod Arbejderne, naar Ministeren paastod, at Arbejdstempoet var sat ned. Det mangler der fuldkommen Bevis for. (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Hvad er det da, der gør disse Arbejder dyrere?). Ja, det er det, at man paa et Arbejdssted den ene Dag ikke ved, om man har 90 Arbejdere paa Pladsen eller kun 50 eller 40. Det, at Arbejderne skal være mobile, rede til at tage Arbejde andre Steder, saaledes at man ikke ved, om de er beskæftiget der, hvor de var Dagen før, gør disse Arbejder baade vanskeligere og dyrere.

Naar jeg før sagde, at vi paa Frederiksberg ikke havde Raad til at udføre Nødhjælpsarbejder, saa er det ikke en Udtalelse, jeg selv har fremsat i Kommunen, men Referat af en Udtalelse af den konservative Formand for Teknisk Udvalg. Det er ikke saaledes, at vi ikke har sat Arbejder i Gang, for vi har i det sidste Aar udført Arbejder for 12 Mill. Kr., men ikke som Nødhjælpsarbejder, for det havde vi ikke Raad til, saa var vi ikke sluppet med 12 Mill. Kr., men havde maaske maattet give 14—15 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Holstein spurgte, hvad vi tilsigtede med Forslaget. Jeg kan sige, at vi tilsigter ikke andet end at skabe Muligheder for arbejdsløse danske Arbejdere for at opretholde deres Hus og Hjem, intet andet. Ved den ekstraordinære Hjælps Bortfald er mere end 20 000 blevet frataget deres Understøttelse, det vil sige, at mindst 50 000 danske Samfundsborgere er ramt derved. Det, vi tilsigter, er, ikke at føre dem over paa Fat-